UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quid sit, quæ materia, Forma, Officium? §. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

Visual Library

diaconatum conferri per libri Evangeliorum traditionem, & Concilium Carthaginenſe Quartum *cap.* 4. aſſignat pro Ordinatione Diaconi impoſitionem manus. Ne igitur hæc duo dicta ſibi repugnent, vel certè, ut cohæreant expeditius, dicendum erit, hunc Ordinem per alterutrum inadæquatè conferri, atque adeò Eugenium, & Concilium ſolùm in iis verbis aſſignaſſe materiam inadæquatam. Quandonam imprimitur Character, an duplex gratia conferatur? Et ſimilia ſunt quæſtiones à Scholaſticis expendendæ.

4. Munus Diaconi, id eſt, Miniſtri Sacerdotis, eſt, aſſiſtere proximè Presbytero ſacrificanti, id quod involvit multa, ſed præſertim prærogativam legendi Evangelium in Miſſa. Munus etiam ejuſdem eſt, ex præſcripto Sacerdotis Euchariſtiam miniſtrare, quando urget neceſſitas, ut item Sacrorum lotioni aſſiſtere: quæ duo ego ſatis clarè proſecutus ſum alibi. *a*

5. Semel quæſitum fuit, an Diacone liceat, deferre Pixidem, in qua ſint Sacræ formulæ de uno altari in alterum?

Reſpondimus licere, *b* quia ex Sancto *c* Thoma Diaconus debet habere poteſtatem ſuper Chriſti Corpus in Sacris Vaſis contentum, Confirmavimus, quia ex quotidiana praxi Diaconus, pro ſolemni Proceſſione, vel expoſitione, Pixidem, ſeu Lunulam, in quibus eſt Euchariſtia, educit à Sacrario, vel à ſublimi loco ſumit, adducitque in manus Sacerdotis.

6. Quæſitum iterum fuit de munere prædicandi verbum Dei, & putavi hoc munus *d* eſſe proprium Diaconi; neque enim putandum eſt, tradi illi Evangelii librum, ut eum ſolum legat, verùm etiam, ut, ſi aliàs eſt idoneus, illud interpretetur, & Fidelibus evulget.

Quicquid ergo dicant aliqui id concedentes *e* Diaconis, ſolùm quando adeſt penuria Sacerdotum: mihi enim durum videtur, Eccleſiam velle prohibere illis officium, quod ex propria ordinatione ipſis competit. Multò magis durum videri debet Caſtropalao, *f* qui fatetur, materiam adæquatam Diaconatus eſſe traditionem Evangelii, ut denotetur, inquit ipſe idem, munus Diaconi eſſe, legem Evangelicam prædicare.

a In opuſc. de comm. c. 6. nu. 1. In opuſc. de Sacr. Miſſæ l. 1. c. 2. §. 2. ibid. lib. 2. c. 8. §. 8. n. 2.
b Lean. de Ordin. d. 1. qu. 38. March. ib. citatus.
c S. Thom. 3. p. qu. 82 ar. 3. ad primum.
d Lean. de Ordin. d. 2. qu. 26. & 29.
e Chamer. & Med. apud Lean. citati.
f Caſtrop. de Ord. d. un. p. 4. n. 11.

§. II.

Quæſtiones aliquot circa materiam Diaconatus.

1. SI non tradatur liber Miſſalis (ut certè ſolet) ſed alius liber continens Evangelia, vel eorum partem, Inquiro, an promotio Diaconi validè conſiſtat?

Reſpondeo, validè conſiſtere, quia jam adſunt Evangelia, quod ſolùm requiritur.

2. Inquiro iterum. Quid, ſi ſolùm tradatur liber Sacer v. g. liber Exorciſmorum, vel Concilium Tridentinum, vel ſimilis liber Evangelium non continens?

Reſpondeo, Non fore ordinationem validam; quia, ſic, non adeſſent Evangelia, quæ ſignificat formam, quam ordinans profert: *Accipe poteſtatem legendi Evangelium, &c.*

3. Inquiro Tertiò. Quid, ſi tota Sacra Scriptura tradatur?

Reſpondeo, fore certè validam ordinationem, quia Evangelia jam adſunt. Unde idem dicendum erit, ſi tradatur ſolùm Teſtamentum novum, non verò, ſi tradatur ſolum vetus Teſtamentum, quia in novo adſunt Evangelia, in vetere non item.

4. Quòd; ſi traderetur liber continens ſolùm Acta Apoſtolica, Epiſtolas Sancti Pauli, & Apocalypſis, incerta mihi eſſet Ordinatio, & ſub conditione repetenda, nam quamvis in Actibus, aliiſque prædictis libris adſit doctrina Evangelii, non ſunt tamen Evangelia.

CAPUT V.

De Sacerdotio.

§. I.

Quid ſit, ejuſque materia, forma, & officium?

1. SAcerdotium eſt Ordo ſacer, per quem datur poteſtas conficiendi CHRISTI Corpus, & Sanguinem, ac remittendi Fidelibus peccata.

2. Ejus materia, & forma duplex eſt.

Prior eſt Calix cum Vino, & Patena cum Hoſtia, earumque traditio. Forma eſt ejuſmodi. *Accipe poteſtatem offerendi ſacrificium Deo, Miſſaſque celebrandi, tam pro Vivis, quàm pro Defunctis, in Nomine Domini.*

Poſterior eſt ultima impoſitio manuum, ab ipſo ſolo Epiſcopo facta ipſi Sacerdoti cum his verbis tanquam forma: *Accipe Spiritum Sanctum, quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueris, retenta ſunt.*

a *Delugo de Sac. in gen. d. 2. ſect. 2. à nu. 90.*
b *Val. Bonac. Numnis, aliique ap. Leand. de Ord. d. 3. q. 6. & Ap. Aver. de Or. q. 2. ſect. 8.*
c *Layman, G. Hur. Gran. Filluc. Campan. Delug. Marc. aliiq; cit. à Lean. & Av. citat item Bellar. lib. de Ord. c. 9. & Sanc. l. 7. conſ. c. 3. dub. 3.*
d *Bellar. l. c.*

3. Dixi (ultima impoſitio) nam in Solemnitatibus Ordinationis Sacerdotis præcedit alia impoſitio manuum, facta ab Epiſcopo ordinante, & ab aliis tribus ſaltem, Sacerdotibus Ordinationi aſſiſtentibus, ſuper caput Sacerdotis ordinandi, ſicut etiam præcedunt aliæ Ceremoniæ, puta impoſitio veſtium Sacerdotalium, ſacra Unctio manuum, &c. quæ omnia licet magni momenti, de ſubſtantia tamen nequaquam ſunt, quicquid dicat Delugo, *a* putans prædictam manuum præcedentem impoſitionem eſſe de eſſentia.

4. Eſt autem, & hìc duplex opinio. Non pauci enim *b* putant, eſſe materiam, & formam adæquatam Sacerdotii ſolam traditionem dicti Calicis, & patenæ cum Vino, & Hoſtia cum ſuis verbis: Non *c* pauci autem putant, utramque eſſe adæquatam; alterutram verò eſſe inadæquatam.

5. Hæc poſterior ſententia videtur probabilior, quia in Conciliis, Patribus, & Sacra Scriptura Ordinatio Sacerdotis ſemper vocatur impoſitio manus, ut notat eruditè Bellarm. *d* Cùm ergo nos modo num. 3. excluſerimus illam præcedentem impoſitionem manuum, hanc excludere non poſſumus: at quia adæquata ſine dubio non eſt, erit omnino inadæquata. Cæteras quæſtiones, & ſanè multas hinc pullulantes lege apud Scholaſticos, dummodo ſemper certum ſit, Apoſtolos fuiſſe verè Sacerdotes inſtitutos à Chriſto in ultima Cœna, ut definit Trident. *e*

e *Trid. ſeſſ. 22. Canone 2.*

Munera Sacerdotis, præter munus ſacrificandi, ſeu conficiendi Chriſti Corpus, & Sanguinem, & abſolvendi à peccatis, multa ſunt, & omnibus obvia: nam propterea non ſunt hic cum Lectorum tædio tranſcribenda. Inter cætera illius etiam eſt, prædicare Verbum Dei, ſed cumulativè cum Diacono propter ſuperius dicta. *f*

f *Sup. c. 4. §. 1. nu. 6.*

§. III.

Quæſtiones aliquot circa Presbyteratum?

1. PRima quæſtio, An Sacerdos ante ultimam manuum impoſitionem, ſed poſt dictam Calicis, & Patenæ traditionem, ejuſque prolatam formam validè conſecret Sanctiſſimum Chriſti Corpus, & Sanguinem?

Reſpondeo validè, quia jam per illam traditionem completè ipſi communicata eſt hæc poteſtas, &, ut habetur ex Tridentino loc. cit. per illam eſt verè Sacerdos, ac de facto validè conſecrat in Miſſa Ordinationis, quam concelebrat cum Epiſcopo, antequam accipiat, per dictam manuum impoſitionem, poteſtatem abſolvendi à peccatis, conſecrat, inquam, in dicta Miſſa Ordinationis, ſive ſolus, ſive actione communi cum aliis, quæ ſunt quæſtiones à Scholaſticis agitatæ.

2. Hinc vides Primò, has duas poteſtates, id eſt conficiendi Euchariſtiam, & abſolvendi à peccatis, eſſe inter ſe diſtinctas, nec unam ab alia dependere, non verò ita in aliis Ordinibus, ut pluribus proſequuntur iidem Scholaſtici.

3. Hinc etiam vides Secundò, ſi cui fortè per errorem, vel quid ſimile, tradita eſt prior poteſtas, non verò poſterior, invalidè abſolvere à peccatis.

Vides Tertiò, in prædicto caſu, ſolùm poſteriorem eſſe ſupplendam, quia prior ſuum effectum habuit, ſuumque Characterem impreſſit.

4. Quæſtio ſecunda. Utrùm neceſſe ſit de neceſſitate valoris Sacramenti, ut ordinandus tangat immediatè Hoſtiam, an ſufficiat tangere cum Calice ſolam Patenam, ubi eſt Hoſtia, non verò ipſam Hoſtiam?

Reſpondeo, longè probabilius *g* eſt etiam practicè ſufficere, ſi cum Calice ſolam Patenam, ubi ſit Hoſtia tangat; ſufficienter enim dicitur acceptare Hoſtiam, dum acceptat vas, in quo illa eſt: ſicuti de facto non tangitur Vinum, ſed Calix, in quo illud continetur. Ita Gaſpar Hurtadus loc. cit. dicens id eſſe maximè certum moraliter; & rectè Vaſquez *h* notat, cum ordinatus habeat tunc

g *G. Hur. de Or. d. 15. Con. d. 20. du. 7. n. 71. Caſtrop. de Ord. d. p. 4. nu. 20. Vaſq. Gra. Sanc. apud Lean. de Ord. d. 3. q. 24.*
h *Vaſq. d. 146. c. 4. n. 19. & 20. aliique ap. Lean. l. c. q. 24.*

manus